

09 מאי 2024

עב"י 21738-05-24

בית משפט מחוזי ירושלים

רונית מנחם, ת.ז. 056697972
באמצעות ב"כ עו"ד אילה הוניגמן
טל: 050-6205541 ; פקס: 077-
4701835.
מייל: ah@honigman-law.com

המערערת

נגד

נציבות שירות המדינה
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
טל: 073-3926400 ; פקס: 02-6246113
המשיבה

הודעת ערעור

מוגש בזאת ערעור על גזר דינו של בית הדין למשמעת בעניינה של המערערת, שנמסר למערערת ביום 8.5.24, בבד"מ 10/24
על המערערת הוטלו אמצעי המשמעת הבאים:
א. נזיפה חמורה;
ב. פיטורים לאתגר (תוך תשלום מלוא פיצויי הפיטורין המגיעים לה על פי דין);
ג. פסילה מהנהלת בתי המשפט למשך שלוש שנים;
ד. פסילה משירות המדינה למשך שנה אחת.

תקציר השתלשלות האירועים וההליכים:

1. כנגד המערערת, בת 63, הוגשה בינואר 2024 תובענה משמעתית, ובמסגרתה הואשמה בעבירות משמעת על פי סעיף 17(1), (2) ו-(3) לחוק שירות המדינה (משמעת) התשכ"ג-1963 (להלן – **חוק המשמעת**).
2. בהתאם לכתב התובענה, המערערת, המועסקת כקלדנית בהנהלת בתי המשפט עוד משנת 2004, שימשה בין השנים 2019-2022 כקלדנית כב' הש' חבקיין בבית משפט השלום. בהתאם לתובענה, הכירה המערערת את הגב' יוספה ברק (להלן – **הגב' ברק**) וזאת על רקע פעילותה של הגב' ברק בתחומים ציבוריים שונים והחל ממרץ 2020 נוצר קשר קרוב בין השתיים על רקע פרוץ מגפת הקורונה במסגרתו התכתבו השתיים מעת לעת באמצעות הוואטסאפ.
3. על פי כתב התובענה, כתבה המערערת באחת ההזדמנויות לגב' ברק, בוואטסאפ, כי ידוע לה שנכחה באולמו של כב' השופט חבקיין בדיון והחמיאה לגב' ברק על פועלה וציינה שבפעם הבאה תודיע לה אישית כשמגיעה לאולם כב' הש' חבקיין. בהתאם לכתב התובענה, בתקופה שבין 2020-2022, לא דיווחה המערערת על הקשר שבינה לבין הגב' ברק וישבה כקלדנית באולמו של כב' הש' חבקיין במספר הליכים בהם הופיעה הגב' ברק.
4. עוד נטען, כי במספר הזדמנויות, העבירה המערערת מידע לגב' ברק ללא סמכות ותוך הפרת חובת הסודיות והאמון שניתנו בה.
5. בין היתר, ביום 27.7.22 או בסמוך לכך, מסרה מידע מיק חסוי (הטרדה מאיימת) לגב' ברק וזאת כאשר מדובר בתיק תחת צו איסור פרסום. על פי כתב התובענה, המידע שמסרה המערערת הוא כי בקשת דחיית מועד דיון שהגיש דוד ביטון, צד להליך (ומכר של הגב' ברק), התקבלה.
6. עוד נטען כי בשתי הזדמנויות, מסרה מידע ואת רשמיה אודות כב' הש' חבקיין לגב' ברק וכן מידע על שיחה שקיימה לכאורה עם כב' הש' חבקיין אודות קבלת ההחלטה בתיק – **מצ"ב כתב התובענה סומן 1**.
7. ביום 8.4.24 התקיים דיון במסגרתו הודתה המערערת בכתב התובענה והורשעה על ידי בית הדין - **מצ"ב הכרעת הדין מיום סומנה 2**.
8. במועד הרשעת המערערת, נשמעו הטיעונים לעונש מטעם הצדדים. ביום 7.4.24 נמסר גזר הדין במסגרתו הושתו על המערערת אמצעי המשמעת שפורטו לעיל – **מצ"ב פרוטוקול הטיעונים לעונש סומן 3 וגזר הדין סומן 4**.

ואלה נימוקי הערעור:

שגה בית הדין למשמעת בכך שהתעלם לחלוטין מנסיבות ואופי הקשר בין המערערת לגב' ברק:

1. האירועים נשוא כתב התובענה התרחשו סביב תקופת פרוץ מגפת הקורונה. המערערת היתה ממתנגדי החיסונים אותה עת. ככזו, עקבה ברשתות אחרי דמויות מרכזיות שהובילו את המאבק האמור. הגב' יוספה ברק היתה אחת הדמויות המרכזיות והבולטות אותה עת במאבק בחיסונים.
2. יודגש, כי הגם שהמערערת התנגדה לחיסונים, אזי מתוך רצון להמשיך לעבוד ומתוך מערכתיות, היא התחסנה בכל החיסונים כמתחייב.
3. כך או כך, בין המערערת לבין הגב' ברק אין קשר של חברות, אלא קשר שנוצר אגב מעקב של

- המערערת אחרי פועלה, פרסומיה ומעשיה של הגב' ברק. יהיה מדויק להגדיר זאת כיחסי הערצה. המערערת פיתחה הערצה של ממש לגבי ברק וראתה בה כסוג של "גורו". באופן נאיבי, שלא לומר ילדוטי, ניסתה למצוא חן בעיניה ולמשוך את תשומת ליבה.
4. כחלק מהערצה זו, וביודעה כי הגב' ברק מנהלת לא אחת הליכים משפטיים בבתי המשפט השונים ובין היתר בכל הנוגע לחיסוני הקורונה והנגזרת של הנושא, ביצעה המערערת את המעשים נשוא כתב תובענה זה.
5. אין חולק כי מדובר בהתנהלות לא ראויה ולא בכדי, למן הרגע הראשון, כבר מהחקירה, הודתה, לקחה אחריות מלאה והביעה חרטה כנה ועמוקה על המעשים.
6. המערערת שבה והבהירה שוב ושוב, הן בפני מנהליה, הן בפני חוקר המשמעת והן בבית הדין למשמעת, כי היא מתחרטת חרטה עמוקה על קשר זה ומעשיה מול הגב' ברק. היא שבה וחידדה עד כמה מדובר באירוע שאינו מאפיין אותה ואת התנהלותה בשום צורה ודרך. מדובר במערבולת שנקלעה אליה, סביב המחאה כנגד החיסונים והמאבק בנושא זה ומתוך הליכה עיוורת אחרי אותה גב' ברק שידועה כמי שרבים נפלו ברשתה.
7. רק בשלב מאוחר ביותר, הבינה המערערת כי נפלה קורבן לאישה ערמומית ומתוככמת. אין כל דרך לראות את התנהלות המערערת כמתואר בכתב התובענה, אלא כהתנהלות תמימה, נעדרת שיקול דעת, טעות שבתום לב.
8. ויודגש שוב – אין חולק כי עסקינן בעבירת משמעת ואולם המערערת הינה עובדת מצטיינת ומוערכת מאוד בבית המשפט. היא עובדת ימים כלילות, בחריצות ונאמנות ונעדרת כל עבר משמעותי. מדובר בכישלון ראשון ויחיד שלה.
9. לא זו אף זו, כפי שנטען במסגרת הטיעונים לעונש, המערערת סבורה כי עוצמת ניגוד העניינים מקום בו עסקינן בקלדנית, הינה נמוכה. בכל הכבוד, העובדה שקלדנית מכירה אזרח המופיע באולם בית משפט בו היא מקלידה דיון, אינה מקימה, לשיטת המערערת, ניגוד עניינים כזה המחייב אותה לדווח על כך לממונים עליה ובכל מקרה, אף אם קיימת חובה כאמור, אזי אי הדיווח ועוצמת ניגוד העניינים הפוטנציאלי, נמוכה יחסית. בכל הכבוד, קלדנית אינה גורם המקבל החלטות, מכריע או בעל יכולת להשפיע על סיכויי ההצלחה של צד כזה או אחר במשפט.
10. אין דרך להצדיק ענישה כה מחמירה בנסיבות אלו ושגה בית הדין שנמנע לחלוטין מלהתייחס לטיב הקשר ונסיבותיו כמפורט לעיל.

שגה בית הדין למשמעת בקביעתו כי אין אפשרות להעביר המערערת תפקיד או להשאירה בשירות המדינה, שכן אין ערובה לכך שלא תחזור על מעשיה:

11. בעמ' 8 לגזר הדין נקבע כי אין מקום להשאיר את המערערת בשירות המדינה שכן מי יתקע לכפו של בית הדין שלא תחזור על המעשים בהם הורשעה.
12. בכל הכבוד, מדובר בטענה לא ברורה. והרי כל עובד מדינה המואשם ומורשע בעבירת משמעת, ישנו חשש כי במידה ולא יפוטר יוכל, תאורטית, לשוב על העבירה שביצע ובה הורשע. לו יתקבל קו טיעון והנמקה זה של בית הדין למשמעת, אזי כל עובד מדינה המורשע בעבירת משמעת צריך להיות

מפוטר.

13. על מנת לבסס טיעון של חשש מחזרתיות, היה על בית הדין להצביע על נסיבות כלשהן עליהן חשש זה מבוסס. לו היה בעברה של המערערת אירוע דומה. לו היו לה הרשעות או הערות או התראות קודמות על אי שמירה על מידע מתיקי בתי משפט. או אז, היה בסיס או טעם לטיעון זה.
14. ואולם, כפי שפורט לעיל, עברה של המערערת נקי וללא רבב. אין כל טענה כלפיה בכל נושא משמעותי ובפרט בנושא שמירה על מידע.
15. בנסיבות אלו, לא ברור כלל ועיקר מדוע מביע בית הדין חשש שלו תישאר המערערת בעבודתה, תחזור על המעשים. מדובר בגישה חשדנית וכזו שאין לה על מה לסמוך ועלולה ליצור תקדים בעייתי ביותר בכל הנוגע לענישה של בית הדין בכלל התובענות.

שגה בית הדין למשמעת במשקל שנתן לעובדה שהמערערת הביעה עמדתה ביחס לכב' השופט:

16. בסייפת עמוד 7 לגזר הדין, נכתב, כי בעצם העובדה שהמערערת שוחחה על כב' הש' חבקיך עם גורם שלישי, היא הפרה את פרטיותו.
17. בכל הכבוד, חרף אי הנוחות העולה מכך שנחשפה שיחה בה הביעה המערערת עמדה ביחס לכב' הש', הרי שלא ברור מה העבירה שבדבר.
18. מקום בו נחשפת שיחת רכיל ביחס לצד ג', התחושה העולה היא לעולם תחושת אי נוחות. וודאי של אותו צד ג', אף לקורא מן הצד. ואולם בין אי נוחות לבין עבירת משמעת המרחק רב. העובדה שאנשים הולכים רכיל, תמיד, על כולם ועם כולם, הינה מציאות מוכרת וידועה משחר ימי ההיסטוריה. מיתר להזכיר ולהצביע על פרשה גדולה ורבת תהודה תקשורתית מהעת האחרונה, במסגרתה נחשפו תכתובות רבות, על שופטים רבים ושוניים. עצם העובדה ששופט הלך רכיל על עמיתיו, לא הובילה נכון לעת הזו לנקיטת הליכי משמעת כנגדו.
19. אין באמירות שאמרה המערערת על כב' הש' משום פגיעה בשמו הטוב, אין בהם עלבונות או חלילה השמצה. יש בכך משום רכילות של קלדנית, על שופט עימו היא עובדת, עם צד ג'. לא נעים. אולי פחות ראוי. אך לטעון כי מדובר בעבירה?
20. אף התביעה המשמעתית לא העמידה לדין את המערערת בעבירה של פגיעה בפרטיותו של כב' הש'.

שגה בית הדין במשקל הנמוך ביותר שנתן לנסיבותיה האישיות של המערערת ולפסיקה:

21. המערערת בת 63. היא גרושה שנים רבות לאחר שבעלה לשעבר נכנס למצב נפשי קשה שכלל אשמוזים פסיכיאטרים באופן שלא היתה למערערת ברירה אלא להתגרש ולגדל את שני ילדיה בגפה.
22. שני ילדיה הם כל חייה ואת כל שיש והיה לה היא מקדישה להם. המערערת עבדה כל השנים ימים כלילות על מנת לפרנס את ילדיה ולאפשר להם לרכוש השכלה אקדמית.
23. מצבה הכלכלית מורכב ביותר. אין למערערת כל רכוש או חסכוניות והיא חיה מהמשכורת הזעומה שמתפרנסת קלדנית. עבודה היא חייה. פשוטו כמשמעו. עובדות אלו הוצגו בבית הדין הנכבד.
24. מיותר לציין כי קלדנית בית משפט אינו תפקיד בכיר – לא בהיבטי השתכרות, לא בהיבטי תכולת

התפקיד וקבלת החלטות במסגרתו ולא בכל היבט אחר. מדובר בתפקיד קשה ושוחק. המערערת ביצעה עבודה באופן מצטיין. היא עבדה שעות רבות כולל שבתות וחגים. נענתה לכל בקשה ועשתה את התפקיד מתוך תחושת מחוייבות וחדווה. לא בכדי לא הושעתה המערערת בהשעיה דחופה ולמעשה לא הושעתה כלל לאורך ההליך הגם שאפשרות השעייתה נבחנה על ידי נציב שירות המדינה.

25. נתונים אלו הוצגו בפני בית הדין הנכבד במסגרת הטיועונים לעונש וביתר שאת במהלך דברי המערערת עצמה בפני בית הדין. שגה בית הדין למשמעת שלא נתן כל משקל לנסיבות אלו.
26. עוד שגה בית הדין למשמעת בפרשנות שנתן לפסיקה. תחילה, בעמ' 7 לגזר הדין, כאשר מפנה בית הדין לשורת פסקי דין המתייחסים לעובדי הנהלת בתי המשפט ומציין במפורש כי בכל אותם מקרים לא פיטר בית הדין את הנאשמים. לא ברור מדוע ולמה סבר בית הדין שיש לאבחן לחומרה את עניינה של המערערת מפסקי דין אלו שהוא עצמו הביא.
27. עוד שגה בית הדין בכך שלא התייחס לאבחנה שביצעה ב"כ המערערת ביחס לפסקי הדין אותם הציגה התביעה המשמעתית בדיון, פסקי דין שאין כל קשר בינם לבין עניינה של המערערת.
28. התביעה הציגה שני פסקי דין – **בד"מ 74/17** בעניינה של שרונה סלוביק. באותו מקרה הועמדה עובדת המדינה לדין בעקבות הרשעה פלילית. ברי כי אין כל קשר או דמיון בין התיקים. התיק השני שהציגה התביעה הינו בד"מ בעניינו של עוה"ד ערן שחם שביט. מדובר באירוע שונה בתכלית. עו"ד שחם שביט שימש כיועמ"ש מחלקת החקירות ברשות לניירות ערך והורשע בפרשה המתקשרת של שליחת מסרונים לכב' הש' פוזנסקי. מיותר לציין עד כמה שונים המקרים.
29. ויודגש – בדין המשמעתי – כרום התפקיד והמשרה כך חומרת הענישה. בעניינו, מדובר בעובדת זוטרה ביתר. דבר זה לא מצא ביטוי בגזר הדין.
30. במהלך הטיועונים לעונש, הפנתה ב"כ המערערת את בית הדין הנכבד לפסק הדין ולהליך מהעת האחרונה בעניינה של הגב' חני אבוחצירה (הליך שאף הגיע לפתחו של בית משפט נכבד זה) בבד"מ 70/21. באותו עניין, מדובר היה בהרשעה בהוצאת מידע רגיש ממחשבי רשות המיסים שלא לצרכי העבודה. באותו עניין לא פוטרה הגב' אבוחצירה מעבודתה ומשירות המדינה.
31. סיכומם של דברים. המערערת הינה אישה פשוטה וקשת יום הנמצאת מרחק ארבע שנים בלבד מגיל פרישה. היא עובדת עבודה קשה ושוחקת שהתמורה והתגמול הכספי והמעמדי ביחס אליה נמוך.
32. לאורך כל השנים הוכיחה נאמנות גבוהה ביותר למערכת, לשירות המדינה ולשופטים עימם עבדה ועל כך מעידות הערכות העובד הטבות שקיבלה ושהוגשו לבית הדין במסגרת ההליך.
33. אכן, האירועים נשוא כתב התובענה הינם כשל ועבירת משמעת ואולם המערערת, בהיותה אדם ישר וערכי, הודתה במיחוס לה מהרגע הראשון ומאז ועד רגע זה מביעה שוב ושוב חרטה עמוקה.
34. מיותר לציין כי המערערת חוותה שברון לב של ממש לכשהבינה כי אותה גב' ברק, אותה העריצה ואשר את אהבתה ותשומת ליבה ניסתה לרכוש באותן דרכים נאיביות ופסולות, הינה אישה מתחכמת אשר ראתה בה, במערערת, לא יותר מכלי לקבלת מידע.
35. האירוע כולו, מההתפכחות וההבנה כי נפלה קורבן לאישה מתחכמת ואופורטוניסטית, עבור דרך החקירה וההעמדה לדין והצורך לקחת ייצוג משפטי בהליך, כאשר ידה בקושי משגת לפרנס את עצמה ולסייע לשני ילדיה, כל אלו הינם עונש קשה מנשוא בפני עצמו.

36. לטעון כי לא ניתן להיות בטוחים שהמערערת לא תחזור על מעשיה אלו אם תישאר בשירות המדינה, הינה טענה העומדת בניגוד מוחלט לדמותה של המערערת, התנהגותה, לקיחת האחריות ותחושת האשמה העמוקה שמלווה אותה יום ביומו, מרגע החקירה.
37. בנסיבות אלו, מבקשת המערערת מבית המשפט הנכבד לבטל את רכיבי הפיטורין והפסילה משירות המדינה והנהלת בתי המשפט ולהמירם באמצעי משמעת חמורים פחות.

אילה הוניגמן, עו"ד
ב"כ המערערת

היום, 15.5.22